

Acasă > Politica > Putin a ales Ucraina în loc de Siria

Scris de **Radu Jacotă**

2024-12-26

Putin a ales Ucraina în loc de Siria

În 2015, când Vladimir Putin a trimis trupe în Siria la cererea dictatorului Bashar al-Assad, avea în minte mai multe obiective.

Dorea să ajute Rusia să scape de izolarea internațională pe care a suportat-o în urma anexării Crimeei în 2014 și să o readucă într-o poziție de influență în Oriental Mijlociu, unde prezența sa scăzuse după prăbușirea Uniunii Sovietice.

Și mai vroia să stabilească Rusia ca o putere globală capabilă să-și susțină aliații și să oprească eforturile de răsturnare a guvernelor prietene. Intervenția în Siria a permis, de asemenea, Rusiei să își asume rolul de protector al creștinilor din Oriental Mijlociu—un rol pe care, în opinia lui Putin, puterile occidentale decadente l-au abandonat, scrie analistul Alexander Baunov în Foreign Affairs.

În urma colapsului rapid al regimului Assad, Putin nu are multe de arătat pentru această agendă. În centrul intervenției Rusiei a fost un mesaj pentru țările mai mici: aliniați-vă cu noi și vă vom proteja de schimbările de regim susținute de Occident. De aproape un deceniu, acel mesaj părea credibil. Acum, însă, lucrurile arată diferit.

Obsedat de Ucraina

Concentrarea obsesivă a lui Putin pe obținerea unei victorii totale asupra Ucrainei a lăsat celelalte obiective de politică externă ale Rusiei la un statut secundar. Căderea lui Assad invalidează afirmația Rusiei de a fi un garant al stabilității regimului pentru guvernele aliate. Atâtă timp cât războiul din Ucraina continuă, Rusia va rămâne incapabilă să exporte securitate în străinătate.

De la început, implicarea Rusiei în Siria a fost legată de Ucraina. Moscova a percepuit Primăvara Arabă din anii 2010 ca extensii ale protestelor din Kiev și ale revoluțiilor care zguduiseră țările post-sovietice cu un deceniu mai devreme—totul fiind văzut de Putin ca posibile repetiții pentru o eventuală încercare de a răsturna propriul său regim.

Abandonarea regimului Assad pentru a mobiliza mai multe resurse în lupta împotriva Ucrainei ilustrează că Putin este gata să sacrifice totul pentru o victorie totală. Deși președintele rus încearcă să se prezinte ca un realist, el a devenit obsedat de Ucraina, în detrimentul aproape tuturor celorlalte imperitive de politică externă.

Acoperirea intervenției din Siria a ajutat la formarea așteptărilor pentru „operațiunea militară specială” din Ucraina ca o victorie rapidă și o sursă de mândrie. Când invazia nu a fost un succes imediat, succesele îndepărțate din Siria au devenit un contrast neplăcut cu realitatea sumbră a frontului ucrainean.

Pe măsură ce războiul intră în al treilea an, Putin a pierdut încă un succes sirian: încrederea cetătenilor săi în capacitatea Rusiei de a câștiga războaie prin superioritate tehnologică.

Rusia, Iranul și multe alte țări critică intervențiile militare ale SUA ca fiind arogante, ignorante față de contextul local și incapabile să formeze regimuri stable sau structuri de securitate eficiente.

Rusia, cu rolul său de contrabalans pentru regimurile susținute de Occident în Oriental Mijlociu, și Iranul, o putere regională, ar fi putut fi așteptate să înțeleagă dinamica locală. Dar nu au reușit să promoveze creșterea economică în Siria și să atragă alții de partea

cauzei lui Assad. Investitorii din țările din Golf, India și China nu s-au înghesuit în Siria sub garanțiile de securitate rusești și iraniene.

Pe măsură ce Rusia se îndreaptă către **Turcia** pentru ajutor în evacuarea personalului său militar și civil din Siria, se află exact în rolul care odată a portretizat Statele Unite: o țară distanță de afacerile și dinamica regiunii, împinsă afară de actorii politici locali care nu sunt interesați de prezența străinilor.